

A VENDÉGLŐS

A Budapesti Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulatának és a „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetségének” hivatalos közlönye.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV., KALVIN-TÉR 2.
TELEFON: JÓZSEF 22-70.

Előfizetési ára nem tagok részére:
egy évre 100 korona.

Egyes szám ára 5 korona.

Megjelenik havonként kétszer.

A „Vendéglős“-t az Ipartársulat és az Országos Szövetség tagjai a tagsági díj fejében ingyen kapják.

Hirdetéseket csakis ajánlhatóknak ismert cégektől fogadhatunk el.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal:
BUDAPEST, IV., KALVIN-TÉR 2.

Kéziratok a szerkesztőség címére küldendők.

Intő szó a kellő helyen.

Régóta rójják föl hibául a magyar nemzetnek, s még most se időszerűtlen a szemrehányás, hogy élete-javát a politikának, a személyes érvényesülésnek, a pártoskodásnak és közjogi kérdéseknek szenteli. Évtizedeken át tanulmányozhatjuk a parlamenti tanácskozások anyagát, olvashatjuk az országgyűlésen elhangzott beszédek tömegét, s nem találunk egyebet, csak politikát és újra politikát, közjogot és ismét közjogot. A gyakorlati élet iránt, a mindennapi szükségletek dolgában semmi ér-zéket se árultak el vezető politikusaink. A kereskedelem, az ipar, a közlekedés kívánságaiból se kormány, se párt még nem csinált soha pártkérdést, még nem kötötte létét ilyen probléma megoldásához.

Jóleső örömmel és biztató megnyugvással tölt el ezért mindnyájunkat, hogy a nemzetgyűlés egyik leg-utóbb tartott ülésén épen a mi iparunk egy igen nagy és életbevágó problémájáról hallottunk a kereskedelmi miniszterhez intézett interpelláció formájában komoly, tartalmas, magvas beszédet. Egyik nagytudású, tekintélyben és komoly képzettségben vezető fővárosi képviselő mondotta a beszédet általános figyelem között s bizonyára a sikerrel és eredménnyel, amelyet a kellő helyen és időben elmondott intő szó megérdemel.

Iparunk mély hálával lehet eltelve Usetty Ferenc képviselő iránt, kinek szakavatott beszédéhez alig van hozzátenni valónk. Meglátta és megértette a helyzetet, olyan adatokkal támogatta előadását, amelyek midégyike tökéletes igazság és olyan meggyőző erővel ismertette a fogadós-ipar válságát, hogy lehetetlenség volna kitérni a szükséges, elengedhetetlen orvoslás elől.

Meglátta és kifejtette Usetty Ferenc képviselő, hogy nemcsak egy sok százados ipar megmentéséről és talpra-állításáról van szó, hanem nagy országos és nemzeti, sőt nemzetközi érdekek megóvásáról is. A szállodás-ipart, mondotta, vissza kell adni közgazdasági hivatá-sának, melynek ma nem tud megfelelni: az idegenforgalom lebonyolításának. Ez a kereskedelem, a közgazdaság, a főváros, a kultura érdeke! Nemcsak erkölcsi, de va-gyoni kára is mérhetetlen az országnak és a főváros-nak, ha a szállodás-ipar tovább hanyatlik a züllés fer-

tőjébe s nem tud megfelelni annak a hivatásának, hogy a Budapestre gravitáló kereskedelmi, politikai, ipari célokból ideözönlő idegeneket európai módon fogad-hassa és elláthassa.

Ez pedig a mult kárai és a jelen pusztulásai mel-lett teljes lehetetlenség. A szálloda ma közpréda; sza-badon rekvirálják, garasokkal térítik meg ezekben menő terheit: kétszáz, háromszáz szobája közül legfeljebb hattal-nyolccal rendelkezik szabadon egy-egy fogadó. Mindennek az a következménye, hogy néhány hónap óta már egész sor előkelő szállót be kellett zárni, s ami még lézeng, jóformán mind ugyanolyan sors elé néz.

A hatóságoknak szükségük van lakásokra, ehhez nem fér semmi kétség. A menekülteket, a katonákat el kell helyezni, ez is bizonyos. De erre vannak kaszár-nyák, vannak középületek, vannak garnik, vannak ma-gánlakások, vannak üresen maradt barakkok s van né-hány vidéki város is, ahol el lehetne helyezni azokat, akiket foglalkozásuk nem köt okvetlenül a fővároshoz. Ezer módja van a segítségnek, s ezek közül épen az ezeregyediket választják, amely megöl egy virágzott ősi ipart és tönkretesz sok ezer ekszisztenciát.

S ha nem volna semmi más lehetőség, pedig száz-féle is van, akkor is fennállana egy nagy kötelesség: a szolgáltatásért ellenszolgáltatást adni. Lehetetlen vala-kitől elvenni nagy értékeket, s azt alamizsnával pótolni. Tíz koronákat fizetnek a hatóságok a szállodáknak olyan szobákért, amiknek a fentartása hatvan-hetven, sőt több korona napi költséggel jár.

Hegyeshalmy Lajos volt miniszter közbeszólása szerint ezerkilencszáz tiszt van budapesti szállókba be-helyezve. A kegyelmes ur adata pontos. Inkább több, mint kevesebb a behelyezett tisztok száma. Magában ez legkevesebb negyven-ötvenezer koronájukba kerül naponta a budapesti szállóknak. Napról-napra ennyi veszteség. És ugyannyi még a menekültek révén. És még kétannyi az árvizsgáló segítségével. Csoda-e ily-kép, hogy egymásután összeroppant: a Magyar király, Páris, Hunnia, Nádor, Budapest, Continental, Unio, Hattyú, István király, Angol királynő . . .

Ennyi már kidőlt. A többi inog, pusztul és ment-hetetlen, ha nem válik elvé a szükség, amit most már

kellő helyen és kellő nyomatékkal követelnek: a köz-hivatal legyen a tisztviselő, a kaszárnya a katonáé, a lakás a polgáré, a szálló az idegené...

Mi csak ismételhetjük Usetty Ferenc kérdését:

— Mit szándékozik a miniszter úr cselekedni a tekintetben, hogy a szállodák eredeti feladatukhoz hiven az idegenforgalom befogadására és ellátására szolgáló intézmények legyenek?...

TÁRSULATI ÉLET.

(Hivatalos közlemények.)

Rovatvezető: WALTER KÁROLY titkár.

Felhívás. A m. kir. kereskedelemügyi Miniszter úr Ö Nagyméltósága 1920 szeptember hó 18-án kelt 53021/1920—21. számú rendeletével a vendéglőspart, 1920 október hó 30-án kelt ad 53021/1920—21. sz. rendeletével pedig a szállodáspart képesítéshez kötötte.

Ezen rendeletek alapján 1920 október hó 30-án a „Budapesti szállodások és vendéglősök ipartestületét” hivatalosan megalakítottam.

Minthogy a fővárosban üzlettel bíró szállodások és vendéglősök kötelesek az ipartestület tagjává lenni és az ipartestületnek tagjairól nyivántartást kell vezetnie, felhívom az összes szállodásokat és vendéglősöket, hogy **iparendedélyükkel haladéktalanul** jelentkezzenek a „Budapesti szállodások és vendéglősök ipartestületének” hivatalos helyiségében (IV., Kálvin-tér 2. sz.) hétköznapokon d. e. 9 órától d. u. 2 óráig, mert aki a jelentkezést elmulasztja kihágást követ el és az ellen a törvény teljes szigorával fogok eljárni.

Budapest, 1920 november 22. **Gorecky s. k.**,
IV. ker. elüljáró.

* **Szakiskola.** Értesítjük t. tagjainkat, hogy szakiskolánk továbbképző osztályában *közismereti, nyelvi és szaktanfolyamokat létesítettünk.*

Tekintettel a most beállott rendkívüli szünetre, jelentkezéseket 1920 november hó 30-ig elfogadunk, hétköznapokon délelőtt 9-től 2-ig hivatalos helyiségünkben, IV., Kálvin-tér 2. sz.

A tanítás 1920 december hó 1-én kezdődik.

E tanfolyamokra jelentkezhetnek főnökök, segédek és oly tanoncok, akik a szakiskola harmadik osztályát elvégezték, vagy akiknek magasabb előképzettségük (gimnáziumi, reál- vagy kereskedelmi iskolai érettségi bizonyítványuk) van. **Keszey Vince** elnök.

* **Választmányi ülés.** A budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata november 13-án délután négy órakor tartotta választmányi ülését Keszey Vince elnöklete alatt.

Az ülés során bejelentésre került Budapest székesfőváros V. kerülete elüljáróságának átirata, melyben értesít, hogy tudomásul vette a Hungária nagyszálloda részvénytársaság budapesti cég jelentését, hogy Budapesten, a IV. kerület, Türr István-utca 1. számú házban lévő szállodában Burger J. Károly eddig is volt szállodaigazgatót a szállodában, a vendéglőben Zágráb Gyulát

és végül a kávéházban Lätz Jánost alkalmazza üzletvezetőül. Tudomásul szolgált Budapest első kerület elüljáróságának átirata Szeredi Antal iparendedélye tárgyában, mely szerint a nevezett elüljáróság értesíti Ipartársulatunkat, hogy a folyamodónak, nem lévén szakember, az iparendedély kiadását megtagadta.

Tudomásul szolgált az állami munkásközvetítő hivatal október havi tevékenységét feltüntető kimutatásán kívül az Országos Menekültügyi Hivatal Segélyezési Főosztályának átirata, melyben megkeresésünkre értesít, hogy méltányolva a szállodások helyzetét, előterjesztésünket elfogadva, az ezidei téli fűtési szezon alatt oly szállodákban, ahol központi fűtés van, személyenkint napi tíz korona fűtési díjat fog havonta *utólagosan* azokra a napokra utólagosan kifizetni, amely napokon az egyes szobák tényleg fűtve voltak, oly szállodákban pedig, ahol kályhafűtés van, a megállapított hatósági fűtési díj *teljes összege* lesz fizetendő, a fűtési díjak azonban az ily szállodákban maguktól a menekültektől közvetlenül szedendők be a szállodások által és amennyiben a menekültek ilyen szállodában fűtetni nem kívánnak, úgy fűtési díj nem követelhető tőlük, ugyszintén az esetben sem, ha a menekültek *saját fájukkal* kívánnak fűteni.

Tudomásul szolgált Györi Gyuláné megszűnt üzlettulajdonos kilépése az Ipartársulat tagjai sorából.

Végül hosszasan foglalkozott a választmány egy az Országos Központi Árvizsgáló Bizottsághoz beadandó átirattal, melyben tekintettel arra a körülményre, hogy különösen a főzelékfélék, leveszöldségek, húsok, továbbá a tüzelőanyag árai rohamosan emelkedtek, kéri a levesek és feltétes főzelék árát méltányosság-ból *újbol és egységesen megállapítani.*

A hosszas megbeszéléshez hozzászóltak: Bandl Ferenc, Mitrovátz Adolf, Keszey Vince, Szabó Jenő, Kőműves István, Potzmann Mátyás és Putnoki István.

Több kisebb ügy letárgyalása után az ülés véget ért.

A szállodák válsága.

Usetty Ferenc képviselő interpellációja a nemzetgyűlésen.

Végre elhangzott az ország színe előtt, a nemzetgyűlés termében az első őszinte szó arról a nagy és fenyegető válságról, amely a főváros és az ország egyik legjelentősebb, egyik legfontosabb, kulturára, kereskedelemre, a külföldre is kiható iparunkat a végromlás felé sodorja. A szállók válságáról mi már több alkalommal adtuk közre a riasztó híreket, amelyek, sajnos, kiáltó szóként hangzottak el a pusztán. Most illetékes helyről, hivatott ajkról hangzott el a panasz a parlament palotájában, s így van valami halvány reménység rá, hogy ez a szó visszhangra talál, megértést fog kiváltani, s olyan eredményeket fog nevelni, amelyek a halálra ítélt nagy ipart megmentik az életnek, visszaadják hivatásának, amihez imminens országos érdek fűződik, amit nem lehet és nem szabad figyelmen kívül hagyni.

A szállók hivatásával minden józanon gondolkodó ember tisztában van és a szállók válságának okait mindenki tisztán és világosan láthatja. Ami katasztrófa az országon végigsujtott, jóformán mind legerősebben a szállókra nehezedett. A háború alatt a folytonos csapateltolások, szállítások, idegen csapatok elhelyezése vették igénybe a fogadókat, a forradalom és utána a kommun

**Különlegességi
palackborokat
szállít**

**PARLAMENT
borpincészet**

**IRODA ES PINCEK:
BUDAPEST,
VI., Vilmos császár-út 25
TELEFON: 103-31.**

a szállókba helyezte el a maga salakját, a megszállás a szállókat tette tönkre és mindig a szállók voltak a hatóságok és a város mostoha gyermekei. Egyenesen kifosztották a szállókat, s amit meghagytak nekik: romja és árnyéka volt a hajdani fénynek és pompának.

Lehet-e ma pótolni milliós hiányokat és százezres örökös ráfizetéseket?

Magáról a november tizenhetedik jelentős interpellációról itt adjuk a tudósítást, a dolog lényegét mai vezető cikkünkben iparkodunk megvilágítani.

Usetty Ferenc képviselő beszéde a nemzetgyűlés gyorsírói jegyzetei szerint így hangzott:

Usetty Ferenc: Tisztelt nemzetgyűlés! Végtelenül sajnálom, hogy ilyen kevesen vagyunk itt, azonban nem halaszthatom el interpellációm, mert *olyan közérdekű kérdéssel szól, hogy azt hiszem, legalább a lapokból fog majd az illető miniszter ur tudomást szerezni arról, amit mondandó vagyok.*

A legutóbbi napokban történt eseményekkel kapcsolatban az a tény, hogy lehetséges volt Budapesten egy előkelő szállodát megszállni, *üzemét valósággal kisajátítani, ott dorbézolni, garázdálkodni olyan egyéneknek, akik ugyan uniformist viseltek, de katonák nem voltak, egy közérdekű kérdést vet fel, mely mellett szó nélkül elhaladni nem lehet.*

A magyar szállodásipar a szertelen hatósági igénybevételek folytán *közgazdasági hivatásának nem tud megfelelni.* A szállodák célja: *az idegenforgalom lebonyolítása.* Ma inkább, mint bármikor, szükség van ennek az idegenforgalomnak fejlesztésére. A kereskedelem, a közgazdaság, a kultúra szükségletei nem nélkülözhetik az idegenforgalmat. És mit látunk? Látjuk azt, hogy nemcsak itt Budapesten, hanem Magyarországon valamennyi nagyobb városában *a szállodákat a hatóság olyan nagy százalékban veszi igénybe, hogy ezt az ipart, de nemcsak ezt az ipart, hanem a kereskedelmet is, minthogy a kettő szoros összefüggésben van egymással, igazán nagy kár és veszély fenyegeti.*

A menekültek részére igénybe van véve a szállodai lakásoknak 7 vagy 8%-a, és a szobák nagy részét az állandó lakók is, akik a lakásmizériák következtében nem juthatnak lakáshoz, lefoglalva tartják, úgy hogy szállodaként Budapesten *nem lehet 8–10 szobánál többet találni.* Tehát a nagyobb szállodákat véve alapul, Budapesten mindössze 130–150 azoknak a szobáknak a száma, amelyek az idegenforgalom lebonyolítására rendelkezésre állanak.

Ezek igen sajnálatos dolgok. Ennek az a következménye, hogy az idegennek 8–10 szállodát is fel kell hogy keressenek, míg végre nagynehezen lakást kapnak (*Ugy van!*), sőt merem állítani, hogy nem kapnak lakást. Magam is meggyőződtem, hogy *igen előkelő kereskedők és idegenek, akik bizonyára valami nagyobb és fontosabb célzattal jönnek ide a fővárosba, kénytelenek a nagyobb szállodák előcsarnokaiban, halljaiban tölteni az éjszakát, sőt megtörtént, — sajnálom, hogy nincs itt a külügyminiszter ur, bizonyára igazat adna nekem — hogy olyan vendége érkezett a külügyminisztériumnak, akiről feltételezem, hogy nem hiába jött el és annak is csak karhatalommal lehetett nagynehezen lakást biztosítani.*

Ez a körülmény *a kereskedelmi forgalmat Budapestről teljesen eltereli másfelé* és magától értetődik, hogy többek közt Bécs felé tereli, ami mindenestre óriási kár számunkra, úgy hogy *vét az ország ellen, aki a szállodákat, mint az idegenforgalom intézményeit, fontos feladatuk teljesítésében nem iparkodik elősegíteni.*

Hegyeshalmy Lajos: Ezerkilencszáz tiszt van a budapesti szállodákba elhelyezve!

Usetty Ferenc: De az sincs rendjén, hogy a szállodák igénybevételéért *a hatóságok olyan igazán nevetséges bagatell-összeget fizetnek, aminek természetes következménye az, hogy napról-napra bezáródik egy-egy nagyobb szálloda.*

Kerekes Mihály: Kénytelen, mert tönkremegy!

Hegyeshalmy Lajos: Tíz koronát egy napra!

Usetty Ferenc: Egy napra tíz koronát fizetnek, amikor hetven, nyolcvan koronát, sőt többet kívánhatnának a mai viszonyok között. *És még fűtést is követelnek ezért a szállodástól sokan!*

A helyzet az, hogy a szállodákban úgy a hatóságok, mint a lakáshivatal, sőt a menekültügyi hivatal is rekvirál, *a szállodások valóságos üldöztetésnek vannak kitéve, és így történhetett meg az, hogy a legutóbbi időben Budapesten, a Magyar király, Páris, Hunnia, Nádor, Budapest, Kontinentál, Unio, Hattyú, István király, Angol királynő, tehát a legelső szállodák kénytelenek voltak beszüntetni működésüket.*

Ha a hatóságoknak szükségük van arra, hogy lakás legyen, van egy csomó középület, tessék ott elhelyezni... (*Helyeslés.*)

Kerekes Mihály: Vannak kaszárnyák!

Usetty Ferenc: ... használják fel a kaszárnyákat erre, vagy ha szükség van szállodákra, ott vannak a garni-szállók, használják fel azokat, ezekre abszolúte nincs semmi szükség, de *a szállodákat vissza kell adni rendeltetésüknek, hogy — az idegenforgalom befogadására és ellátására szolgáló intézmények lévén — teladatumnak tökéletesen megfelelhessenek.*

Ebből az alkalomból a következő interpellációt vagyok bátor intézni a kereskedelemügyi miniszter úrhoz:

1. Van-e tudomása a tisztelt miniszter úrnak arról, hogy a magyar szállodásipar a szertelen hatósági igénybevétel folytán *közgazdasági hivatásának megfelelni képtelen?*

2. Tudja-e a miniszter úr, hogy az idegenforgalom ennek folytán Budapestről teljesen elterelődik?

3. Tudja-e a miniszter úr, hogy a szállodákban a hatóságok, a lakáshivatal, menekültek hivatala is rekvirálnak és ennek következtében a legutóbbi időben Budapesten Budapest 8–10 jónévű szállodája szűnt meg?

4. Mit szándékozik a miniszter úr cselekedni a tekintetben, hogy a szállodák eredeti feladatukhoz híven az idegenforgalom befogadására és ellátására szolgáló intézmények legyenek? (*Helyeslés.*)

Elnök: Az interpelláció kiadatik a kereskedelemügyi miniszter úrnak.

*

Az előrelátott és bejelentett nehézség máris mutatkozik. A közel napokban, december első napjaiban érkezik Budapestre az entente jóvátételi bizottsága, — körülbelül ötszáz tagból álló előkelő társaság, amelynek elhelyezése a budapesti szállókban a mai körülmények között el se képzelhető.

A budapesti szállodások erre való tekintettel akciót indítottak, hogy a misszió elhelyezésének nehéz problémáját idejében megoldhassák. A szállodákban nincs hely nagyszámú bizottság számára és ezért a szállodások küldöttsége Kommer Ferenc szállodatulajdonos és Zilahy Dezső, az Idegenforgalmi Iroda elnökének vezetésével a külügyminiszternél, a belügyminiszternél és a pénzügyminiszternél járt és fölkerestek a hadügyminisztert, valamint Lipták államtitkárt is, hogy javaslatokat tegyenek e kérdés megoldására.

A szállodások azt ajánlották, hogy a lehetőség sze-

rint szüntessék meg a katonai beszállásoldásokat a szállodákba, mert a tisztek igen sok szobát foglalnak el. Azt javasolták, hogy a hatóságok szüntessék meg a garni-szállodákat és azokat tiszti szállásokká alakítsák át. Ilyen irányban már többször akció indult meg és a hivatalos fórumok ezt kedvezően fogadták. A garni-szállodák neveit majd eltörlik és számokkal különböztetik meg az azokból alakítandó tiszti szállásokat.

ITTHON ÉS A NAGYVILÁGBAN

A főzelék feltéttel.

A választmányi ülésről szóló tudósításban megemlékeztünk róla, hogy az ipartestület választmánya elérkezettnek látta az időt, hogy a leves, a főzelék, a feltétes főzelék és a tészta lehetetlenül olcsóra megállapított árának megváltoztatását, illetőleg újabb, a viszonyoknak megfelelő maximális árának megállapítását kérje az Árvizsgáló Bizottságtól. Az erre vonatkozó felterjesztés így szól:

319/1920. W/B.

1920 november 15.

Méltóságos Elnök Úr!

Az Országos Központi Árvizsgáló Bizottság 4370/1920. sz. alatti rendeletével állapította meg először a levesek és a feltétes főzelékek árát, melyet később 12,430/1920. sz. a. rendeletével megváltoztatott.

Az elől hivatkozott rendelet a husleves 1 K 40 f, és a feltétes főzeléket 12 K-ban állapította meg. Az utóbbi rendelet, tekintettel a főzelékfélék piaci árának csökkenésére, a feltétes főzelék árát csak az A) osztályú vendéglőkben hagyta érintetlenül, míg a B) és C) osztályú vendéglőkben 11.— K, a D) és E) osztályuakban 10 koronára szállította le.

Tekintettel arra, hogy ezen idő óta, különösen most főzelékfélék, leveszöldségek, a húсок és a tüzelőanyag árai rohamosan emelkedtek: kénytelenek vagyunk kérni Méltóságodat, kegyeskedjék a levesek és feltétes főzelék árát méltányosságból újból és egységesen megállapítani.

Ezen kérésünket támogatja a vendéglősök napról-napra

súlyosodó helyzete, melyet főleg az élelmiszerek árának minden emberi képzeletet felülmúló emelkedése és ezzel szemben a küzdelem a létért, amíg a vendéglőket látogató közönséget a legmesszebbmenő takarékosagra, bizonyos fokú nélkülözésre kényszeríti. Ez leginkább kitűnik a vendéglőkben a feltétes főzeléket fogyasztó közönség számának feltűnő emelkedéséből. Annak idején az Országos Központi Árvizsgáló Bizottság a főzelék árának csökkenésére való hivatkozással szállította le a feltétes főzelékek árát, most mi a főzelékfélék, a leveszöldség, húсарak és a tüzelőanyag tetemes emelkedése alapján nem követünk el szerénytelenséget és nem vagyunk vádolhatók üzleti haszonleséssel, midőn fenti kérésünket tisztelettel megismételjük és annak teljesítését kérjük.

Az árak megállapítását illetőleg tisztelettel kérjük, hogy ipartársulatunk bevonásával bizottságilag megállapítani kegyeskedjék.

Tisztelettel

Walter Károly s. k.,
titkár.

Keszey Vince s. k.,
elnök.

*

Lapunk zártáig a döntés még nem történt meg. Am a legközelebbi napokban okvetlenül megjelenik az újabb ármegállapításról szóló rendelet.

Értesítés. Több kartársunk azzal a panasszal fordult hozzánk, hogy ügynökök előfizetést gyűjtenek a hivatalos lapra.

Értesítjük kartársainkat, hogy ipartársulatunknak és a „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetségének“ hivatalos lapja „A Vendéglős“, melyet úgy az ipartársulatnak, valamint a Szövetségnek minden tagja ingyen kap és így erre a lapra előfizetni nem kell.

— **Tanítási szünet.** A következő értesítést kaptuk: A kanyaró- és vörhenyjárvány, valamint a tüzelőanyag hiánya miatt szakiskolánkban a tanítás 1920 november 28-ig szünetel.

November 29-én a tanítás újból megkezdődik.

Budapest, 1920 november 18.

Keszey Vince elnök

TÁRCA.

Damase Hobé.

— Látogatás a Hobé-gyárban. —

Messze künn az Angyalföld vidékén, ahová az automobil is csak dőcögve jár, befordulunk egy csendes, kívülről igénytelennek látszó házba. Nem palotaszzerű, még csak valami nagy gyár benyomását se teszi. Semmi pompa, semmi külső jele a nagyszerűségnek. Háború után keletkezett szegénység és egyszerűség bélyege van az épületcsoporton. Valami csalódásszerűt érzünk mindannyian, akik megtettük a nagy utat, hogy megnézzük a nagyszerű Hobé nagyszerű budapesti gyárát... Mit rejthet magában ez az egyszerű, szürke, szinte szegényes igénytelenség?...

S egy negyedóra múlva már úgy járunk, mint aki a londoni Cityben egy ősi nagy kereskedőházat felkeres. Kívül igénytelenség és szürkeség, — belül az évszázados komolyság, nagyszerűség, megbizhatóság, szoliditás. Az az angol nagy cég is meghagyja a külső kopott, sok századon át megviselt fakó cégtáblát, jelezve

üzlete százados multját és hírnevét, — ám belől mindent megtalál a látogató, amit haladás, fejlődés, modernség nagyszerűt és pompásat termelt...

Nagy raktárakból csodálatos illat, fűszeres, édes levegő árad felénk. Ezer és ezer mértöldes távolságokból: Indiából, Ceylonból, Haitiből összehordott fűvek, gyökerek, virágok, gyümölcsök tömegéből árad felénk a csudás zamat, a fűszeres illat, a bódító szag... Jóformán minden likőrfajtának megvan a maga rejtelmes fűve, gyökere, virágja, amiből párolják, leszűrik, kivonatolják az illatokat, ízeket, inycsiklandó zamatokat. Mennyi tudás, kutatás, próba, kísérlet előzhette meg, míg egy-egy likőrfajta ízét, zamatát, utánozhatatlan kellemét megtalálta a művészkedő vegyész...

Hobé ur, aki vendégeit lekötelező előzékenységgel fogadja és kalauzolja, tetőtől-talpig francia ember, s ami ennél sokkal többet mond: igazi művész és tudós. Azzal az élénkséggel magvaráz mindent, ami a francia ember sajátja, de azzal az alapossággal, tudással, szakszeretettel, ami csak a tudásban és művészetben van meg.

Óriási gépei és párolói nem is a gyár, hanem inkább a laboratórium benyomását teszik. Egy rengeteg patikának tetszik a pároló, benne ezernyi finom illat, csupa ragyogás, pontosság, szinte báj.

— **Uj záróóra.** A nagy szénhiányra való tekintettel a kormány új záróórát rendelt el, amellyel jelentős tüzelőanyagot és világítást akarnak megtakarítani. A rendelet első szakasza a következő rendelkezéseket tartalmazza:

A nyilvános étkezőhelyiségeket (vendéglők, korcsmák, italmérő vagy elárúsító helyek, barok és más hasonló üzletek, kávéházak), a nyilvános szórakozóhelyiségeket (színházak, kabarék, mozgófényképhelyiségek és hasonló), továbbá az összes mulatóhelyeket (orfeumok, dalszarnokok, tánctermekek, tánciskolák stb.), valamint a felolvasó-, hangverseny és más eféle nyilvános termeket és helyiségeket *estli tíz órán túl nem szabad nyitva tartani.*

A székesfehérváros területén levő vendéglők záróórája azonban a belügyminiszter további intézkedéséig egyelőre éjjeli tizenkét óra marad.

A kormányt erre az intézkedésre a szénhiány kényszerítette. A vendéglőkre vonatkozó kivétel azért vált szükségessé, mert a vonatok ugyancsak a szénhiány miatt, rendszerint nagy késéssel érkeznek s legalább azt akarják a késéssel éjszaka érkező utasoknak lehetővé tenni, hogy meleg étellel elláthassák magukat. Ez olyanra szükséges és emberséges, hogy hihetőleg az egész idő alatt fentartják ezt a humánus intézkedést.

*

Az új zárórendeletnek a kávéházakra vonatkozó intézkedése miatt a kávéipartársulat memorandummal fordult Ferdinándy Gyula belügyminiszterhez. A memorandumot kedden adta át az ipartársulat megbízásából Losonczy Gusztáv alelnök és dr. Zbóray Miklós ügyész. A memorandumban az ipartársulat, miután bizonyítékokkal szolgál arra, hogy a záróra semmiféle megtakarítást nem jelent fűtőanyagban, hivatkoznak arra is, hogy egy sereg kávéház kénytelen megszüntetni az üzemét, kénytelen elbocsájtani az alkalmazottait és már a rendelet megjelenésének napján is az alkalmazottak harminc százalékának kénytelenek voltak felmondani. Végül arról szól a memorandum, hogy ha mindössze öt-hatezer vidéki utas kényelmének kedvéért érdemes az összes vendéglőket hosszabb ideig nyitvatartani, akkor a több százezer pesti ember, akinek nagyrésze

Nyolc párológép sorakozik hadsorra egyetlen óriás teremben. Körülöttük emberek sűrögnek-forognak, mintha mindegyik csak laboráns, kiszolgálója volna a gépeknek, ezeknek a ragyogó óriásoknak, amelyek minden munkát maguk végeznek, s királyi büszkeséggel csak apródokat tűrnek meg maguk körül. Csak táplálni kell őket az ő titokzatos füveikkel és virágaikkal, szesszel és cukorral, s akkor ők készen szállítják a legfinomabb, legzamatosabb, leglágyabb italokat.

Hobé urnak, mint ő maga szeretetreméltóan magyarázza, három óriás gyára van a kontinensen. Párisban az első, Bécsben a másik, itt Budapesten a harmadik és legifjabb. S mint az apa legifjabb gyermekét, ő maga is a budapestit szereti legjobban. Legnehezebben is jött létre. Háborús küzdelmek hevében kezdte s mivel nagyon ragaszkodott legifjabb csemetéjéhez, elszenvedett miatta internálást, kommunista és román üldözést, s csak most, a polgári rend idejében hozhatta teljesen rendbe és üzembe nagy vajadások közt született csemetéjét.

Am most öröme telhetik ebben a legfrisebb alkotásban, amelynek az a hivatása, hogy az egész Balkánon és keleti Európában ő legyen a likőrfejedelm. S ezt bizton el is éri. A budapesti gyár máris tizféle,

tiz óra után is rá van szorulva a kávéházra, szintén igényelheti ezt a kedvezést.

— **Értesítés.** Értesítjük a mélyen tisztelt tagtársakat, hogy folyó évi december hó 1-ével a fényüzési adótörvény életbe fog lépni.

— **A jó barátok uzsonnái.** A jó barátok rendes szerda délutáni uzsonna-összejövetelei december hónapban a következő helyeken lesznek:

1920 december 1-én Fehér Ferenc úrnál, II., Lánchid-utca 12. Fiume szálloda.
 „ „ 8-án Ammer János úrnál, VIII., Kerepesi-út 5. Központnál
 „ „ 15-én Horváth István úrnál, IX., Fővám-tér 10.
 „ „ 22-én Schmidl Dániel úrnál, IX., Ranolder-u. 17. Gyár.
 „ „ 29-én Zsin Gyula úrnál, IX., I. Honvéd laktanya, Kantin.

— **Kártyázási engedély.** Újabb rendelkezés alapján abban az esetben, ha valamely vendéglő vagy korcsma egynél több helyiségből áll, *kártyázási engedély beszerzése kötelező.* Az engedélyt a főkapitányság adja ki a törvényben megengedett kártyajátékokra. Kártyázási engedélyt rendszerint csak annak az üzlettulajdonosnak állít ki a főkapitányság, akinek italmérési engedélye is van.

— **Miskolci hírek.** Őszinte örömmel és jóleső büszkeséggel ragadjuk meg az alkalmat, hogy a Borsód-megyei vendéglős egyesületnek és érdemes elnökének Böczögő József országos szövetségünk tanácsa igazgatósági tagjának a közelmúltban kifejtett tevékenységét méltassuk. Miskolc városának vezető férfiai és a miskolci sajtó már érdeme szerint elismerték mindazt, amit mi most mint követésre méltó példát jegyzünk fel.

Augusztus hónap első felében az amerikai gyermekvédelmi misszió küldöttei jelentek meg Miskolcon azzal a céllal, hogy az ellátatlan gyermekek nagy számát, körülbelül ezerhatszázat lehetőleg apasztani kell. Az akkori derék, nemesszívű kormánybiztos Lichtenstein László nagyon szívére vette a nemes ügyet, mert legjobb hite és meggyőződése szerint nem volt a gyermekek között egy sem, aki illetéktelenül élvezte volna az

pompásnál-pompásabb különlegességet gyárt, s napjában négyezer litert, tehát hat, nyolcezer palackot tud előállítani.

Arról is kellene szólnunk, hogy milyenek ezek az italok. Am ez kissé nehéz. A mai üzleties gondolkodású világban minden dicsérő szót, minden föltétlen behódolást reklámnak szoktak az emberek tekinteni. Azt is sanda szemmel nézik, aki dicsér, azt is gyanuba fogják, aki dicsértetik.

Mégis, akik künn voltunk a Hobé-gyárban, akik igazi örömmel néztük meg ezt a belül ragyogó, illatos, pompázó laboratóriumot, Kelet minden fűszerének csudás zamatjait éreztük a gégenkben. Nem tudtuk eldönteni, hogy melyik finomabb, nemesebb, fejedelmibb a különféle igazán művészi alkotások közül. Mi föltétlenül behódoltunk a szeretetreméltó francia művész csudálatos tudományának, s azzal a meggyőződéssel jöttünk vissza: hogy aki Damase Hobéra bizza a toroka inyességét, az jó kezekbe tette le a sorsát és irigylendő élvezetei vannak.

Lesz még idő, amikor így fogjuk dalolni a régi magyar nótát:

— Csak egy Hobé van a világon...

amerikaiak jótékonyágát. Felkereste tehát Böczőgő kartársunkat, ismerve az ő áldozatkészségét minden nemes cél iránt és megkérte, látna vendégül avasi pincéjében egy barátságos ozsonnára Amerika szabad polgárait és polgárnőit. Böczőgő kartársunk ragyogó szemekkel ígérte meg, hogy magyar vendégszeretében nem lesz hiány. S be is váltotta szavát. A barátságos délutáni ozsonnából reggelig tartó táncmulatság lett és a másnapi gyermeksorozáson, amelyen létszámcsökkentéstől félték a város vezetői, az ezerhatszázból kétezer gyermek lett befogadva a jótékony akcióba.

Dr. Lichtenstein László őszinte meleg érzéssel rázta meg Böczőgő kartársunk kezét és jelentette ki ünnepelesen:

— „Ezt egyedül magának köszönhetjük kedves Böczőgő barátom. Köszönöm is hálásan az éhező szegény gyermekek és a város nevében“.

Október tizenharmadikán szerdán este kitűnően sikerült a régi jó „batyúbálokra“ emlékeztető mulatságot rendezett az egyesület, melyre a város színe-java meg volt hiva. Több mint háromszáz meghívott vendég élvezte a fejedelmileg feltálat büffét és a jobbnál-jobb borsódi borokat. Böczőgő József, Leffler Béla, Löwy Miksa, Mayer József asztalai a szakácsművészet remekeit nyújtották. Minden volt, csak főpincér nem volt.

Dr. Hodobay Sándor helyettes polgármester ékes szavakkal köszönte meg az egyesületnek ezt a pazar vendéglátást és találó szavakkal mutatott rá arra, hogy milyen a magyar vendéglős mint igazi házigazda. Böczőgő kartársunk a megjelent vendégekre és a borsódmegyei vendéglős egyesület szellemére: a kartársi őszinte együttérzésre ürítette poharát nagy lelkesedés közben.

Október tizenhetedikén vasárnap délelőtt a Magyar Tudományos Akadémia, a Petőfi- és Kisfaludy-Társaság József főherceg vezetésével tartotta vándorgyűlését Miskolcon. Az ünnepély részletezése a napilapokra tartozik, minket és olvasóinkat csak a befejező rész érdekel, amely ismét Böczőgő kartársunk avasi pincéjében zajlott le.

A fenséges úr Magyarország szellemi kitűnőségeivel igaz örömmel fogadta Böczőgő kartársunk meghívását és kitűnően érezték magukat. Jeles költőnk Lamperth Géza őszinte igaz szavakkal méltatta a vendéglátó házigazda szeretetreméltóságát. Nem űzünk személyi kultuszt, de megemlékezésre méltónak kell tartanunk, ha Magyarország legkiválóbb szellemi vezérférfiai megbecsülik a vidéki magyar vendéglőst. Iparunk megérdemelt megbecsülését látjuk benne. Régi óhajok, régi vágyak teljesülését látjuk derengeni.

Kö.

— **A nyugdíj-egyesületből.** A szállodások, vendéglősök, kávéosok, pincérek és kávésegedek országos nyugdíjegyeselete igazgatóságának legutóbb tartott ülésén a folyó ügyek, elszámolások és nyugdíjasok elintézése után bejelentésre került, hogy a Dietrich és Gottschlig részvénytársaság kétezer koronával az egyesület alapítói sorába lépett. Az ülésen egyébként 25 újabb tagsági igazolványt állítottak ki.

— **Még egy üdvözlés.** A Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetségének Elnöksége a következő meglehangú üdvözlő iratot kapta:

A nehéz megpróbáltatások után újból alakult Országos Szövetség vezetőségének egyik, szakiparunkban a szó teljes értelmében korszakot alkotó diadala: ipartörvényeinknek olyan irányban való módosítása, mely szerint a vendéglős és szállodai, valamint a kávéházi ipart is képesítéshez köti.

Az erre vonatkozó kormányrendeleteket nemcsak hangosan megnyilatkozó örömmel, de a jól teljesített munka tudatában jogos önérettel vette tudomásul Választmányunk, melynek tagjai a rendeletek megjelenése

óta megtartott legelső ülésükben, a napirend első pontjaként a legteljesebb elismerésüknek, nagyrabecsülésüknek nyilvánításával üdvözlik ez alkalomból Szövetségünk Elnökségét.

Kegyelettel emlékszünk vissza azokra, akik a cél eléréseért már évtizedekkel ezelőtt sikra szállottak s akiknek örökségét most értékesítették a Gundel Jánosok, Glück Frigyesek méltó utódai, amikor minden magyar embert át kell hatnia ama meggyőződésnek, hogy Magyarországot ideig-óráig letiporhatják ugyan ellenei, de kulturájának ősi erejétől holmi kisebb kulturálságú nemzetek meg nem foszthatják.

A magyar kultúra védvárának egyik erőssége lesz szakiparunknak képesítéshez kötöttsége s ebben a biztos reményben, lelkesedésünk minden melegségével köszöntjük Szövetségünk Vezetőségét. Egyébként is vagyunk

kartársi tisztelettel

Debrecen, 1920 október 30-án.

Szatmáry Zoltán s. k., (P. H.) Németh András s. k.,
titkár. elnök.

— **A tanoncotthon.** Jelentettük az Országos nagygyűlésről szóló tudósításunkban, hogy nagy lelkesedéssel, önfeláldozó buzgósággal indult meg a gyűjtés az alapítandó tanoncotthon javára. A gyűjtéshez eddig a következők járultak nagylelkű adományaikkal:

Glück Frigyes 50,000 K, Maloschik Antal 30.000 K, Gundel Károly, Keszei Vince, Geller Mihály 10,000—10,000 K, Kiszél József 6000 K, Dökker Ferenc, Márkus Imre, Szabó Imre, Frenreisz István, Kittner Mihály, Szántó Ferenc, Biró József (Kaposvár), Böczőgő József (Miskolc) 5000—5000 K, Németh Aladár és Németh András (Debrecen) 5000 K, Brückner József 4400 K, Holub Rezső, Glück E. János, Bandl Ferenc, Rettinger Márton, Reizmann Dezső mézszárosmester 3000—3000 K, Biró Dénes, Bagyik Vince, Maloschik Ferenc, Blaschka János, Wágner Béla, Vajda István (Veszprém), Friedmann Dávid (Miskolc), Herczog Mór (Kaposvár), Kedvessy Nándor 2000—2000 K, Szegedy Dezső hadnagy, Szimándi József, Neiger Jakab, Fehér Ferenc, Móric Albert, Werbőczy Lajos, Riedl József, Löwy Miksa (Miskolc), Blaschka Ferenc, Frenreisz Antal, Szatmári József, Babócsy Lőrinc, Molnár Gyula, Schwetz István 1000—1000 K, Potzmann Mátyás, Putnoki István, Aranyosi András vadkereskedő, Farkas Pál, Szommerer György, Lőrincz Adolf 500—500 K, Csengey Sándor 300 K, Avar László 200 K, Miklós Mihály 100 K. Az eddigi gyűjtés eredménye: 215,500 korona.

Örömmel állapítjuk meg, hogy az adakozás a nemes célhoz illően indult meg, reméljük és kívánjuk, hogy a folytatásban is oly mértékben támogassák a kartársak célunkat, hogy idővel büszkén mondhassuk, hogy megkezdhetjük a létesítendő „Tanoncotthon“ nemcsak elméleti, de valóságos alapját, mely annyi és annyi sok szegény munkás ifjúnak meleg otthonként fog szolgálni.

— **Ne bánts a magyart.** Mint forró nyáron a hőségtől tikkadt virágnak a permetező eső, mint a fáradt utasnak a kristályvízű forrás, mint sajtó sebnek a gyógyító balzsam: olyan honfiúi bánattal telt szívünknek a Spolarich-család kiadásában megjelent „Ne bánts a magyart“ című munka, melyet az ezer halált osztó hős költővezér gróf Zrinyi Miklós írt és amelyet a kiadó Spolarich-család öt katonafia Horthy Miklós kormányzónak ajánlott fel bevonulásának első évfordulója alkalmából. Elolvassva a költővezér művét, erőt meritünk a további küzdelemre és bizalmat a fegyelmezett, elszánt, hős nemzeti hadsereg iránt, melyre ma éppen ugyanolyan szükségünk van, mint akkor, mikor a halhatatlan költővezér ezeket írta:

— „Csúfsága lettünk mi a nemzeteknek és magunknak; ellenségeinknek pedig, valaki valahonnan jó reánk prédájává. De miért? A vitézségnek disciplinájának meg nem tartásáért, az egymást gyűlölésért és ezer ilyen vétünkért“.

A mű kiállítása és papirosa a legkényesebb izlést is kielégíti. Nyomása tiszta, szép, dicséretére válik a Stephaneum nyomdának. Valóban hálásak lehetünk a Spolarich-család öt hős tagjának, akik irodalmunkat e drága mű új kiadásával megajándékozták. Megérdemlik, hogy mindenki megvegye e szép munkát, melynek ára negyvenöt korona.

— Halálozás. Súlyos csapás érte vendéglős iparunk tevékeny munkását Buchinger Jánost, ipartársulatunk jeles tagját. Neje Buchinger Jánosné, született Amberg Anna e hónap 12-én, életének negyvenedik évében hosszas szenvedés után örök pihenőre tért. Temetése november 14-én volt nagy részvét mellett. A végtisztességen ipartársulatunk képviseltette magát.

A fogyasztási adók kivetése és fizetése a kültereken. A boritaladót a bórifogyasztási adópótlékkal együttesen fogják beszédni. A szesz és mindennemű szeszese folyadék után kültereki, fogyasztási adó vagy egyezségileg megállapított átalányösszegben, vagy pedig tételesen fog beszédeni. Ez az adópótlék literenként 8, illetve 10 fillérben állapított meg. Azok az adóköteles felek, akik a beszerzett cikkekről esetről-esetre feendő jelentések alapján az adótételeknek megfelelő összegben kívánják adójukat és ezek után járó adópótlékokat leróni, kötelesek meglévő készleteiket 1920 december 31-ig, a később beszerzett cikkeket pedig esetről-esetre a beraktározás előtt hat órával a kerületi előljárásnál bejelenteni s az adók és a községi pótdadót azonnal lefizetni. A szemle és vizsgálati ívek a kerületi előljárásság fogyasztási adóellenőrnél kaphatók. Mindazok, akik fogyasztási adójukra nézve a kerületi előljárásnál egyezsége nem léptek, tartoznak a beszédesi körbe beszállított szőlőcefrét, bormustot, bort, illetőleg gyümölcsbort a beszállitás ideje előtt hat órával, a beraktározás idejét, az adótárgy nemét és mennyiségét szóval vagy írásban a kerületi előljárásnál jelenteni. A hivatalos eljárás bevezetése előtt a kerületi előljárásság beleegyezése nélkül nem szabad az adótárgyakat az épületbe berakni vagy elhelyezni. A bejelentési kötelezettség alól csak azok a felek mentetnek fel, akik az illető adónemre nézve az előljárásnál egyezséget kötöttek. A székesfőváros belterületéről, illetőleg zárt területéről kiszállított bort és szeszese italokat a beszédesi körbe való szállitás után a kerületi előljárásnál azonnal jelenteni kell és meg kell adózni, tekintet nélkül arra, hogy azok a székesfőváros belterületén már megadózva lettek.

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában! Amen.

FIGYELMEZTETÉS!

Felhívjuk olvasóink szives figyelmét a „Magyar Uri borok”-ról szóló e számban közölt fontos jelentésre.

A BESZERZŐBEN.

Rovatvezető: BRÜCK KÁROLY igazgató.

Uri borok és likőrök.

— A Beszerző új vállalkozásai. —

A Vendéglősök Beszerző Csoportja legutóbb két nagyobb szabású akciót fejezett be szép eredménnyel. Az első, hogy elnyerte a „Magyar Uri borok” tokajhegyaljai borkiviteli részvénytársaság vezérképviselőt, ami annyit jelent, hogy a beszerző tagjai mindenkinél olcsóbban, kényelmesebben, jobban és gyorsabban szerezhetik be a legjobb minőségű és elsőrendűen kezelt finom minőségű csemegeborokat. A termelők, kiknek borai a beszerző közvetítésével ily módon eladásra kerülnek, a következők:

Gróf Andrássy Gyula v. b. t. t.
Berzeviczy Béla cs. és kir. kamarás, altábornagy
Gróf Csekonics Endre v. b. t. t.
Báró Dalwigh Lichtenfels Ferenc
Dr. Isépy Tihamér
Báró Mailhot de la Treille Nándor főispán, kormánybiztos
Máriássy Ödön cs. és kir. kamarás
Báji Patay József nagybirtokos
Báró Schell Ferenc cs. és kir. kamarás
Báró Sardagna János nagybirtokos
Báró Waldbott Bassenheim Frigyes cs. és kir. kamarás
Báró Waldbott Bassenheim Ödön cs. kir. kamarás

Tokajhegyalja legjobb minőségű uriborai közül ezidő szerint a beszerző útján a következő fajta borok szerezhetők be:

Palackborok:

1917. évi szamorodni bor	---	K 47.—	per tíveg	} Árak házhoz szállítva adóval együtt értendők.
1915. " " "	---	" 50.—	" "	
1911. " " "	---	" 55.—	" "	
1889. " " "	---	" 61.—	" "	
1915. " tokaji aszu bor	---	" 121.—	" "	

Hordóborok:

1917. évi Desseffy-féle tolcsvai szamorodni	per hektol,	K 7100.—	} Árak ab Budapest állomás, vagy ab Budafok pince adó nélkül értendők.
1915. évi sátorajauhelyi szamorodni	"	" —.—	
1917. " szamorodni	"	" 6700.—	
1918. " Máriássy Ödön-féle mádi pecsenyebor	"	" 6100.—	
1917. évi szepesi püspökségi Olaszliszka szamorodni	"	" 7100.—	

A borosztály vezetésével az igazgatóság Bokros Károly igazgatósági tagot bizta meg.

*

Második sikeres akciója a beszerzőnek, hogy az ismert nevű és kitűnő Damare Hobé & Cie párisi likőrgyáros cég likőrkülönlegességeinek egyedüli közvetítését vállalta szállók, vendéglők, penziók, kávéházak, barok, cukrászdák, mulatóhelyek és büffék számára. Ezeket az elsőrangú, mindenütt elismert likőrkülönlegességeket a beszerző révén minden tag esetről-esetre is, kicsinyben is engros áron szerezheti be.

A Hobé-gyárról külön is megemlékezünk lapunk mai számában.

Csonka Magyarország — nem ország,
Egész Magyarország — mennyország!

Felelős szerkesztő: ABA SÁNDOR.

Kiadó: A SAJTÓBIZOTTSÁG.

Szent-László könyvnyomda nyomása, Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 28.

PARAFADUGÓK, KÉNYLAP ÉS BORDERÍTŐSZEREK
 valamint az összes pincegazdászati cikkek
 legjutányosabb beszerzési forrása
NAGY IGNÁC
 BUDAPEST, VII., KÁROLY-KÖRÚT 9. Tel.: József 115-15

BÁLINT TESTVÉREK
 Jászberényi bortermelők ajánlják saját termésű borikat
 Budapesti pincészet: VIII., Német-utca 28. Telefon: József 20-79

Vendéglősöknek!

Szegedi édes, nemes rózsa **paprika**, **hüvelyesek és gyarmatárúk**, kicsinyben is **engros árak**, **SCHÖNFELD KÁROLY BUDAPEST, IX., Pipa-utca 4.** ♦ Központi vásárcsarnok mellett. Postán utánvétellel. Alapítva 1875. Telefon József 34-80.

FIGYELMEZTETÉS!

Bozó József Kazinczy-utca 39. sz. alatt lakó vendéglős semminemű adósságáért felelősséget nem vállalok, mert az egész üzletberendezés az én tulajdonomat képezi. Özv. Schneeveisz Ferencné háztulajdonos VI., Révai-utca 10. sz.
 * Ezért a közleményért a felelősséget a névaláíró vállalja.

Szegedi paprikát

édesnemest 200.—, félédes gulyást 180.—, I. rendű rózsát 160.—, II. rendű rózsát 140.— koronáért szállít bérmentve, ingyen csomagolással. ♦ Sürgőncim: „Szilágyi paprika” SZILÁGYI JÓZSEF SZEGED.

Eredeti KEGLEVICH COGNACOT

csakis a Budafokon 1882-ben alapított
gróf KEGLEVICH ISTVÁN UTÓDAI
 cognacgyár r.t. gyárt és hoz forgalomba.
 Óvakodjunk hasonhangzásu, magát jogtalanul
 gyárnak hirdető cég értéktelen árúitól.

VENDÉGLŐSÖK BESZERZŐ CSOPORTJA R.-T.
 BUDAPEST, IV. KERÜLET, VÁMHÁZ-KÖRÚT 2. SZ.
 Igazgatóság: Vámház-körút 2. I. em. Elosztó osztály: Vámbáz-körút 2. földszint.
 TELEFON: { IGAZGATÓSÁG JÓZSEF 72-67.
 ELOSZTÓ OSZTÁLY JÓZSEF 73-26.
 FŐPENZTÁR JÓZSEF 73-28.

Kugler Henrik
 utóda
Gerbeaud r. t.

Az „OCEÁN” Magy. Konzervgyár és Keresk. r.-t.
 BUDAPEST-DUNAKESZI
 Ajánlja legjobb minőségű **marinált, füstölt és sós heringjeit, olajos szardiniát és lazacot, Ambrózia mustárt, gyümölcs- és főzelék konzervjeit.**

BLOCH MÓR cég

Modern Szálloda, Szanatorium
 és Kórház Berendezési Vállalat.

Paplankülönlegességek gyára.

Steril. Hyg. Ágytollgyár.

BUDAPEST

Telefon: J. 115-42 Központi iroda: VII., Károly-körút 7.

Sürgőncim: MORBLO.

VENDÉGLŐSÖK TÜZELŐANYAG BESZERZŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁGA

BUDAPEST, IV. KERÜLET, VÁMHÁZ-KÖRÚT 2. SZÁM
 Raktárak: Dunaparti teherpályaudvar.
 Szállít: **szenet, fát, Cséry-kocsot** maximális áron alul.
 TELEFON: JÓZSEF 73-28.

Vidéki kartársak
 találkozóhelye

KESZEY VINCE étterme Budapest, VII., Rákóczi-út 44